

עובדי כוכבים ומזלות נכפים לפניהם.

ובא ראה, אלמלא שהמשיכו ישראל במעשים רעים לצד אחר בארץ הקדושה, הרי נתבאר, שלא ישלטו עמים עובדי כוכבים ומזלות בארץ הקדושה, ולא הגלו מעל הארץ, ועל זה כתוב כי דלונו מאד, שאין לנו מעשים פשרים פראוי, ולכן כי דלונו מאד מהר יקדמונו רחמיך. רבי יוסי פתח ואמר, (שם ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה, וכתוב (שם ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. בא ראה, כל אדם שבא לעבד לקדוש-ברוך-הוא, בבקר ובערב צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא.

בבקר, כשעולה האור, והתעוררות צד הימין מתעוררת בעולם, אז צריך אדם להתקשר בימין הקדוש ברוך הוא ולעבד לפניו בעבודת התפלה, משום שתפלה מחזקת תקף למעלה, וממשיכה ברכות מהעמק העליון לכל העולמות, ומשם ממשיך ברכות למטה לתחתונים, ונמצאו עליונים ותחתונים מתברכים באותה עבודת התפלה.

עבודת התפלה, שצריך אדם לעבד לפני הקדוש ברוך הוא בשמחה וברננה להכליל את כנסת ישראל ביניהם, ואחר כך ליחד היחוד פראוי, שכתוב דעו כי ה' הוא אלהים. זהו סוד היחוד בסוד העבודה.

ועם כל זה צריך אדם לעבד לפני הקדוש ברוך הוא בחדוה ושלחנות חדוה בעבודתו, ושני אלה - שמחה ורננה - כנגד שני אלה. שתי תפלות, שני קרבנות ליום כנגד שני אלה, שהם

שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות אתפפיין קמיהו.

ותא חזי, אלמלא דאמשיכו ישראל בעובדין בישין לסטר אחרא בארעא קדישא, הא אתמר, דלא שלטו שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות בארעא קדישא, ולא אתגלו מעל ארעא. ועל דא כתיב, כי דלונו מאד. דלית לן עובדין דכשרן פדקא חזי. ובגין כך כי דלונו מאד מהר יקדמונו רחמיך.

רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה, וכתוב, (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. תא חזי, כל בר נש דאתי למפלח ליה לקדשא בריך הוא, בצפרא ובפניא בעי למפלח ליה לקדשא בריך הוא.

בצפרא פד סליק נהורא, ואתערוותא דסטר ימינא אתער בעלמא, פדין בעי בר נש לאתקשרא בימינא דקדשא בריך הוא, ולמפלח קמיה בפולחנא דצלותא. בגין דצלותא אחסין תקפא לעילא, ואמשיף ברכאן מעומקא עלאה לכלהו עלמין, ומתמן אמשיף ברכאן לתתאי. ואשתפחו עלאין ותתאין מתברכאן, בהוא פולחנא דצלותא. פולחנא דצלותא, דקא בעי בר נש למפלח קמי קדשא בריך הוא, בשמחה וברננה לאכללא לכנסת ישראל ביניהו, ולבתר לייחדא יחודא פדקא חזי. דכתוב, (תהלים ק) דעו כי ה' הוא אלהים, דא רזא דייחודא ברזא דפולחנא.

ועם כל דא, בעי בר נש למפלח קמיה דקודשא בריך הוא בחדוה, ולאחזאה חדוה בפולחניה, ואלין תרין שמחה ורננה,

שְׂמֵחָה וּרְנָנָה. שְׂמֵחָה בְּבִקְרָא, וּרְנָנָה בְּלִילָה. וְעַל זֶה (במדבר כח) אֵת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרָא וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים. וְעַד זֶה תַפְּלַת עֲרָבִית הִיא רְשׁוּת, מִשּׁוּם שְׂאוּתָהּ שְׁעָה מְחַלֶּקֶת טָרֵף לְכָל חֵילוֹתֶיהָ, וְלֹא שְׁעָה לְהַזְכִּיר (להתברר), אֲלֵא לְתַתּ מְזוּן. בַּיּוֹם

הַהוּא מִתְּבַרְכֶת מִשְׁנֵי הַצְּדִידִים הַלְלוּ, בְּבִקְרָא וּבְלִילָה, מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה וּרְנָנָה, וּבְלִילָה מְחַלֶּקֶת לְכָל פְּרָאוֹי. זֶהוּ שְׂכָתוּב (משלי לא) וְתָקַם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְגו'.

פְּתַח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמַר, (תהלים קמא) תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי קְטַרְת לְפָנַיִךְ מִשְׂאֵת פְּפִי מִנְחַת עָרֵב. לָמָּה מִנְחַת עָרֵב וְלֹא תַפְּלַת הַבִּקְרָא, שְׁלֹא כְּתוּב תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי בְּבִקְרָא? אֲלֵא כִּף נִתְּבָאֵר, תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי קְטַרְת לְפָנַיִךְ. קְטַרְת לֹא בָּאָה אֲלֵא רַק עַל חֲדוּהָ. זֶהוּ שְׂכָתוּב (משלי כז) שְׁמֹן וְקַטְרֵת יִשְׂמַח לִבִּי. וְלִכֵּן הִפְחִן כְּשֶׁמֶדְלִיק נְרוֹת, הִיָּה מִקְרִיב קְטַרְת, כְּמוֹ שְׂנֵאמַר (שמות ל) בְּהִטִּיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה וּבְהִעֲלֹת אֲהַרֵן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירְנָה. בְּבִקְרָא עַל חֲדוּהָ, שְׁהַשְׁעָה גוֹרְמַת בְּעָרֵב לְשִׂמְחָה צַד שְׂמָאל, וְכִף רְאוּי, וְלַעוֹלָם לֹא בָּא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ.

וְבֹא רֵאָה, קְטַרְת מְקַשְׂרֵת קְשָׁרִים וְאוֹחֲזוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְזֶה מַעֲבִיר מוֹת וְקַטְרוּג וְרוּגֵז, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (במדבר יז) וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֲהַרֵן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטַרְת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה וְגו'. אַחַר זֶה כְּתוּב וַיִּרְץ וְגו', וַיִּכְפַּר עַל הָעָם, וְכְתוּב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר

לְקַבֵּל תְּרִין אֲלֵינ, תְּרִין צְלוֹתֶיךָ, תְּרִין קוֹרְבָנֶיךָ לַיּוֹמָא לְקַבֵּל תְּרִין אֲלֵינ, דְּאֵינִיךְ שְׂמֵחָה וּרְנָנָה. שְׂמֵחָה בְּצַפְרָא, וּרְנָנָה בְּרַמְשָׂא. וְעַל דָּא, (במדבר כח) אֵת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרָא וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים.

וְעַד דָּא, צְלוֹתָא דְעֲרָבִית רְשׁוּת אִיהִי, בְּגִין דְּהִיא שְׂעָתָא מְחַלֶּק טָרְפָא לְכָל חֵילוֹתָא, וְלֹא שְׂעָתָא לְאַדְפְּרָא (נ"א לֹא תִבְרָא) אֲלֵא לְמִיָּהּ מְזוּנָא. בַּיּוֹמָא הִיא מִתְּבַרְכֶת מִתְּרִין אֲלֵינ, בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׂא מְגוּ שְׂמֵחָה וּרְנָנָה, וּבְלִילָה פְּלִיג בְּרַכָּאן לְכָלֵא כְּדָקָא חֲזִי, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (משלי לא) וְתָקַם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְגו'.

פְּתַח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמַר, (תהלים קמא) תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי קְטַרְת לְפָנַיִךְ מִשְׂאֵת פְּפִי מִנְחַת עָרֵב. אֲמַאי מִנְחַת עָרֵב וְלֹא צְלוֹתָא (ד) וְל' ע"א) דְּצַפְרָא, דְּלֹא כְּתִיב תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי בְּבִקְרָא. אֲלֵא הִכִּי אֲתַמַּר, תַכּוֹן תַּפְּלַתִּי קְטַרְת לְפָנַיִךְ, קְטַרְת לֹא אֲתִיָּא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כז) שְׁמֹן וְקַטְרֵת יִשְׂמַח לִבִּי. וְעַל דָּא כְּהֵנָּא כִּד אֲדִלִיק בּוֹצִינִין, הָוָה מִקְרִיב קְטַרְת, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (שמות ל) בְּהִטִּיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה וּבְהִעֲלֹת אֲהַרֵן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירְנָה. בְּצַפְרָא, עַל חֲדוּהָ, דְשְׂעָתָא גָרִים. בְּרַמְשָׂא, לְמַחְדֵי סֵטֵר שְׂמָאלָא, וְהִכִּי אֲתַחֲזִי. וְלַעֲלֵם לֹא אֲתִי אֲלֵא עַל חֲדוּהָ.

וְתֵא חֲזִי קְטַרְת מְקַשְׂרֵת קְשָׁרִין, וְאֲחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא, וְדָא אַעֲבַר מוֹתָא וְקַטְרוּגָא וְרוּגֵזָא, דְּלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּעַלְמָא. כְּמָה דְכְּתִיב, (במדבר יז) וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל אֲהַרֵן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטַרְת וְהוֹלֵךְ